

Reference and Timeline

สิงหาคม พ.ศ.2483 ขอสัมปทานเหมืองแร่เหล็กใน จ.กระบี่ เป็นการขอสัมปทานเหล็กครั้งแรก แต่ผลจากการสำรวจ พบว่าสินแร่เหล็กมีคุณภาพต่ำ

สิงหาคม พ.ศ.2484 การขอสัมปทานเหล็กที่เขาทับควาย จ.ลพบุรี เป็นการขอสัมปทานเหล็กครั้งที่ 2 และเป็นแหล่งแร่เหล็กสำคัญที่ใช้ในอุตสาหกรรมเหล็กของบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด ตลอดจนผู้บริหารชาวเดนมาร์ก

มีนาคม พ.ศ.2485 โครงการอุตสาหกรรมเหล็กของบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด โดยรัฐบาลให้การสนับสนุนให้ยืมตัว ดร.จำนงค์ รัตนรัตน์ นายช่างเคมี และนายสมักร บุราวาศ นายช่างเหมืองแร่ มาช่วยงาน

มีนาคม พ.ศ.2488 ในสัญญาวางแผนอุตสาหกรรมเหล็กที่บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด มีกับรัฐบาล ในวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2488 ต้องสร้างโรงงานผลิตเหล็กและเหล็กกล้าให้เสร็จ โดยผลิตได้ไม่ต่ำกว่า 100 ตันต่อวัน ซึ่งไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ประเทศไทยในช่วงธันวาคม พ.ศ.2484 ถึงสิงหาคม พ.ศ.2488 อยู่ในภาวะสงคราม

มิถุนายน พ.ศ.2489 บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด ทำบันทึกโครงการปูนซิเมนต์และเหล็ก เสนอนายกรัฐมนตรี นายปรีดี พนมยงค์

สิงหาคม พ.ศ.2489 เรื่องการตั้ง เตาถลุงเหล็กขนาดวันละ 50 ตัน เตาถลุงเหล็กกล้าแบบ Open Hearth ขนาดวันละ 26-30 ตัน ซึ่งเป็นการขยายเป้าหมายการผลิตเหล็กเพิ่มขึ้นจากที่เคยผลิตได้ ในช่วงแรกผลิตได้ในระดับวันละ 15 ตันต่อวัน ต่อมาเพิ่มมาผลิตได้ถึงระดับ 30 ตันต่อวัน

ตุลาคม พ.ศ.2490 รัฐบาลต้องการให้กองทัพเรือร่วมมือกับบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด ในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็ก จึงตั้ง
กรรมการของรัฐบาล 2 คน คือ นายประวัติ สุขุม อธิบดีกรมโลหกิจ ม.ล. อุดม สนิทวงศ์ มาเจรจากับกองทัพเรือ ซึ่งได้ตั้ง
กรรมการผู้แทนกองทัพเรือ ได้แก่ น.อ.จรัส ภากะนันท์ น.อ.ชลี สินธุโสภณ น.อ.ฉลาด แสง-ชูโต โดยกรมอู่ทหารเรืออนุเคราะห์
ให้ใช้สถานที่

พฤศจิกายน พ.ศ.2490 ใช้เตาเหล็กกล้าแบบ Bessemer ของกรมอู่ทหารเรือได้ แต่บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด ใช้เตาถลุงเหล็ก
แบบ Openhearth มาโดยตลอด

มกราคม พ.ศ.2491 บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด เลือกพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กเอง โดยไม่เกี่ยวกับกองทัพเรือ ทั้งนี้มีการใช้เตา
ถลุงเหล็กต่างแบบกัน

ธันวาคม พ.ศ.2491 บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด เดินหน้าพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็ก โดยจ้าง ศ.วีเบอร์ก เป็นที่ปรึกษาเรื่อง
อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า โดยยังอยู่ที่ยุโรป กับจ้าง มร.มัลมเบิร์ก เป็นนายช่าง ให้มาทำงานอยู่ในประเทศไทย และ
เคยทำงานที่อาร์เจนตินา ใช้เตาเหล็กกล้าแบบ Openhearth ติดต่อขอทุนอุตสาหกรรมเหล็กกล้าไม่ซอร์ที่อินเดีย

กรกฎาคม พ.ศ.2492 อีคาเฟ๋ สนใจไปชมอุตสาหกรรมเหล็กที่โรงงานท่าหลวง

ธันวาคม พ.ศ.2492 โรงงานถลุงเหล็กและเหล็กกล้าเกิดอุบัติเหตุ เสียหายเล็กน้อย

พฤษภาคม พ.ศ.2493 จ้าง Varde Steel Works Ltd.เป็นที่ปรึกษาอุตสาหกรรมเหล็ก โดยมี Mr. Thornberg กับ Mr. Lindblom
มาทำงานในประเทศไทย

กุมภาพันธ์ พ.ศ.2494 โรงงานเหล็กสามารถผลิตได้วันละ 75 ตัน

สิงหาคม พ.ศ.2496 ทำความตกลงร่วมมือกับรัฐบาลเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็ก

สิงหาคม พ.ศ.2499 อุตสาหกรรมเหล็กทำกำไรได้ 4 ล้านบาทในครึ่งปีแรก เป็นการทำกำไรที่สูงสำหรับอุตสาหกรรมเหล็ก

มกราคม พ.ศ.2500 อุตสาหกรรมเหล็กทำกำไรเพิ่มเป็น 5.2 ล้านบาท บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด มีแผนเพิ่มการลงทุนเรื่องเหล็ก

ตุลาคม พ.ศ.2501 นำเหล็กเส้นในงานก่อสร้างและเหล็กหล่อที่สะสมในท่าหลวงมาขายโดยลดราคาตามราคาเหล็กโลกที่ลดลง

มีนาคม พ.ศ.2502 บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาล วางแผนขยายกำลังการผลิตเหล็กจาก 30 ตันต่อวัน เพิ่มเป็น 100 ตันต่อวัน และวางแผนการขยายโรงเหล็กที่ท่าหลวง แต่มีข้อจำกัดในเรื่องปริมาณแร่เหล็กสำรองที่มีอยู่จำกัด หากเพิ่มกำลังการผลิตได้จะนำไปสู่การขาดแคลนวัตถุดิบที่จะนำมาป้อนโรงงาน

พฤศจิกายน พ.ศ.2503 บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด สำรวจแร่เหล็กที่ เขาทับควาย และที่เขาค้อหวาย จ.นครสวรรค์

พฤษภาคม พ.ศ.2504 บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด สนใจสำรวจแหล่งแร่เหล็ก ที่เขาอิมคริม จ.กาญจนบุรี

ตุลาคม พ.ศ.2504 บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด สนใจแหล่งแร่เหล็ก ที่หนองบอน จ.ฉะเชิงเทรา แต่ติดขัดที่มีการให้สัมปทานไปแล้ว และผู้ได้รับสัมปทานคือสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ซึ่งไม่มีพระประสงค์จะมอบสัมปทานให้กับบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด

พฤศจิกายน พ.ศ.2507 บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด ย้อนกลับมาสำรวจแร่เหล็กเขาทับควายใหม่อีกครั้ง

กันยายน พ.ศ.2508 ผลการสำรวจครั้งหลังพบแร่เหล็กจำนวนมากที่เขาทับควาย ทำให้บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด ตัดสินใจตั้งโรงเหล็กเพื่อขยายการผลิต

พฤศจิกายน พ.ศ.2508 ตั้งบริษัทเหล็กสยาม จำกัด

มิถุนายน พ.ศ.2516 จากการกู้ยืมเงินทุนและการหาผู้ร่วมลงทุนต่างประเทศ ได้ข้อสรุปว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กต่อไปควรแยกแผนหล่อไปตั้งเป็นอีกบริษัท เนื่องจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็กในต่างประเทศจะสนใจเฉพาะเหล็กรีดหรือเหล็กหล่อเท่านั้น จึงเป็นการยากที่จะได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศ ถ้ายังรวมการผลิตเหล็กทั้ง 2 แบบไว้ในบริษัทเดียวกันต่อไป

กันยายน พ.ศ.2516 บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด ให้แยกการผลิตโรงรีดกับโรงหล่อออกจากกัน